

Избор за недељу

„Шта је причест?” Упитала је Анита.

Ребека Џејкмен
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се догодила на Исланду.

„Више!” рекла је Еволет својој пријатељици Анити. Виделе су колико високо могу да скачу на Еволетиној трамбулини. Управо је тада Анита скочила веома високо. Када су јој се ноге поново спустиле, Еволет је полетела! Обе девојчице су се срушиле на трамбулину. Смејале су се.

„Ово је тако забавно”, рекла је Анита. Можемо ли се играти и сутра?”

Еволет се бацила на леђа. „Да! Волела бих.”

„Можемо да се играмо код моје баке.” Анитина бака је живела неколико кућа даље од Еволет.

Онда се Еволет сетила да је следећи дан недеља. Хтела је да иде у Школицу. Било би забавно играти се са Анитом, али она је желела да донесе исправну одлуку.

„Управо сам се сетила да не могу”, рекла је Еволет. „Извини. Сутра идем у цркву са својом породицом.”

Анита је устала и поново одскочила. „Зашто?”

Еволет је такође почела да скаче. „Па, желим да следим Исуса Христа. Моја породица иде у цркву сваке недеље да бисмо учили о Њему и узели причест.”

„Шта је причест?” упитала је Анита.

„Тада поједемо комадић хлеба и попијемо чашицу воде у спомен на Исуса Христа”, рекла је Еволет. „Онда људи причају о томе како им Исус помаже. А после тога, постоји посебан час за децу!”

„Звучи забавно!” рекла је Анита. „Могу ли ја да идем?”

„Наравно!” Еволет се осмехнула.

Анита је отрчала кући да пита своју баку да ли може да иде у цркву са Еволет. Следећег јутра Еволет и њена породица су успут купили Аниту.

Када су стигли у цркву, Еволет је показала Анити околину. Показала јој је просторију Школице, теретану и капелу.

Убрзо је дошло време за причесни састанак. Еволет и Анита су седеле заједно. Еволет се трудила да мисли на Исуса Христа током причешћа. Затим су слушале говоре.

Конечно је дошло време за Школицу! Еволет је упознала Аниту са неким од својих другара.

„Ово је моја другарица Анита”, рекла је Еволет.

„Тако ми је драго што си дошла данас. Ја сам сестра Магнусон” рекла је учитељица Школице.

Док су Еволет и Анита слушале лекцију о Исусу Христу, Еволет се осећала срећно. Свидело јој се да буде у цркви са Анитом. Окренула се и насмехила Анити. Њена другарица је узвратила осмех.

„Хвала што си ме позвала”, рекла је Анита на путу кући.

Еволет је било драго што је могла да следи Исуса Христа. И било јој је драго што је и Анита желела да учи о Њему.

Било је забавно скакати на трамбулини и летети кроз ваздух, али осећај топлине у Еволетином срцу био је још бољи. ●

Кога бисте могли позвати са собом у цркву?

ИЛУСТРАЦИЈЕ: ФИОНА ПЛАВРС